

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, și partea civilă Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Romaliischi Maxim xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 31.07.2014 - 07.02.2017;

Instanța de apel: 22.02.2017 - 05.10.2017;

Instanța de recurs: 02.03.2018 - 24.04.2018,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017, Romaliischi Maxim, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal a fost achitat, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele componenței de infracțiune, cu reabilitarea deplină a acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 20 mai 2014, Procuratura Anticorupție a sesizat instanța de judecată, expediind spre examinare cauza penală nr. 2013970537 de învinuire a lui Romaliischi Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal (*cu partea vătămată Compania de Asigurări „Auto Siguranța” SA*).

La 31 iulie 2014, Procuratura Anticorupție a sesizat instanța de judecată, expediind spre examinare cauza penală nr. 2013038123 de învinuire a lui Romaliischi Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal (*cu partea vătămată Gobjilă Claudia*).

În procesul examinării cauzei, prin încheierea instanței din 30 noiembrie 2015, s-a admis demersul procurorului privind restituirea cauzei penale nr. 2013038123 de

învinuire a lui Romaliischi Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal (*cu partea vătămată Gobjilă Claudia*), pentru înaintarea unei noi învinuiri și pentru administrarea de noi probe.

Astfel, Romaliischi Maxim este învinuit de organul de urmărire penală precum că el, în perioada decembrie 2012 - martie 2013, aflându-se în mun. Chișinău, activând în baza licenței nr. 175 din 19.08.2010 în funcție de executor judecătoresc în cadrul Biroului executorului judecătoresc Romaliischi Maxim, având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin (2) Cod penal, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 8 lit. a) și 1) din Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești; art. 22 alin. (1), lit. a) Cod de executare, care stipulează că, executorul judecătoresc este în drept să emită încheieri în limitele competențelor prevăzute de Codul executare; să emită acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege; acționând cu titlu oficial ca persoană, care reprezintă Departamentul de Executare, intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în următoarele circumstanțe:

La 26 decembrie 2012, Romaliischi Maxim prin încheiere a primit spre executare și a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr.2-3904/12 din 08.10.2012, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău în baza hotărârii din 08.10.2012, în care s-a hotărât încasarea de la Compania de Asigurări „Auto Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae a următoarelor plăți: diferența neachitată pentru deteriorarea automobilului - 20 905 lei, restituirea sumei achitate pentru procurarea medicamentelor și a saltelei ortopedice - 1 266.18 lei, restituirea sumei achitate pentru expertiza efectuată de către CNEJ al MJ - 942 lei, compensarea reținerii din suma achitată reclamantului conform viramentului bancar - 703,53 lei, compensarea venitului ratat în urma incapacității de muncă survenite în urma accidentului rutier - 10613:98 lei, dobânda de întârziere la plata despăgubirii convenite pentru automobilul deteriorat - 913233 lei, dobânda de întârziere la plata despăgubirii convenite pentru prejudicierea sănătății - 1101,11 lei, în total suma de 44 664,13 lei.

Concomitent, la 26 decembrie 2012, Romaliischi Maxim prin încheiere a primit spre executare și a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr. 2-3904/12 din 08.10.2012, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău în baza hotărârii din 08.10.2012, în care a hotărât încasarea de la Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Dina a următoarelor plăți; compensarea reținerii din suma achitată reclamantului conform viramentului bancar 17,76 lei, indemnizația pentru perioada concediului medical - 5554,80 lei, dobânda de întârziere la plata compensației convenite pentru prejudicierea sănătății - 282,97 lei, restituirea cheltuielilor suportate la adresarea cu acțiunea în instanță - 16 lei, în total suma de 5871,53 lei.

Însă, anterior acestei date, la 03.12.2012 Compania de Asigurări „Auto

Siguranța” SA, fiind conform prevederilor art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă (în vigoare pentru acel moment) în termenul legal de atac al hotărârii, a atacat cu apel la Curtea de Apel Chișinău hotărârea instanței de judecată din 08.10.2012.

Totodată, prin cererea din 16 ianuarie 2013, Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA a inițiat în proces civil, prin care a contestat încheierile privind intentarea procedurilor de executare nr. 175- 1291/12 și nr. 175-1292/12.

Despre exercitarea căilor de atac corespunzătoare, la 21 ianuarie 2013 Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA a informat executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, care potrivit prevederilor art. 363 alin. (2) Cod de procedură civilă, urma să suspende executarea până la pronunțarea pe caz de către Curtea de Apel Chișinău.

Ulterior, la 01 februarie 2013 Compania de Asigurări „Auto Siguranța” SA a transferat la contul executorului judecătoresc cauțiunea în sumă totală de 60642 lei.

Apoi, la 06.03.2013 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a decis respingerea cererilor Companiei de Asigurări „Auto-Siguranța” SA privind anularea actelor executorului judecătoresc, hotărâre care la 20.07.2013, în rezultatul recursului depus conform prevederilor art. 163 alin. (4) Cod de executare de către Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, a fost anulată de către Curtea de Apel Chișinău și au fost anulate încheierile executorului judecătoresc Romaliischi Maxim privind intentarea procedurilor de executare nr. 175-1291/12 și nr. 175-1292/12 din 26.12.2012.

La fel, Curtea de Apel Chișinău la 28.03.2013 a anulat hotărârea instanței de judecată din 08.10.2012, micșorând suma care necesita să fie achitată în beneficiul lui Marian Nicolai și Dina Marian, dispunând de a fi achitată acestora suma de 33 727 lei și respectiv de 5 588,56 lei.

Executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a încasat la 18.03.2013 de la Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA din contul cauțiunii depuse în beneficiul lui Marian Nicolae suma de 44 664,13 lei și Dinei Marian suma de 5 871,53 lei.

Așadar, contrar prevederilor art. 363 alin. (2) Cod de procedură civilă, care stipulează că apelul exercitat în termen este de asemenea suspensiv de executare a hotărârii și contrar prevederilor art. 78 alin. (1), lit. e) Cod de executare care prevede că executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul contestării de către debitor a actelor executorului judecătoresc, cu condiția depunerii cauțiunii - până la rămânerea definitivă a hotărârii, prin care s-a examinat contestarea, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim a depășit limitele atribuțiilor acordate prin lege și a achitat lui Marian Nicolae suma de 44 664,13 lei și Dinei Marian suma de 5 871,53 lei, pentru ca ulterior instanța de judecată ierarhic superioară să admită apelul pârâților și să dispună micșorarea cuantumului plăților, care urmau a fi achitate reclamanților, cauzând așadar Companiei de Asigurări

„Auto-Siguranța” SA o daună materială în sumă totală de 11 219,9 lei, ceea ce constituie daune patrimoniale considerabile pentru această persoană juridică.

Pe acest capăt de învinuire, acțiunile lui Romaliischi Maxim au fost încadrate în baza art.328 alin. (1) Cod penal, *el, fiind persoană fizică, investit de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public, fiind exponentul puterii de stat, contrar obligațiilor de serviciu, care prevăd executarea integrală și în termen rezonabil a titlului executoriu parvenit spre executare, întru apărarea drepturilor persoanelor fizice, a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 24 decembrie 2015, Romaliischi Maxim este învinuit de organul de urmărire penală precum că el, în perioada lunii decembrie 2010, aflându-se în mun. Chișinău, activând în baza licenței nr. 175 din 19.08.2010 în funcție de executor judecătoresc în cadrul Biroului executorului judecătoresc Romaliischi Maxim, având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 8, lit. a) și 1) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, art. 22 alin. (1), lit. a) Cod de executare, să emită acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege; acționând cu titlu oficial ca persoană care reprezintă Departamentul de Executare, intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în următoarele circumstanțe:

La 16 noiembrie 2010, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 privind aplicarea sechestrului pe bunurile lui Claudia Gobjila și Svetlana Boicenco în scopul asigurării acțiunii înaintate de SRL „Alsino” în sumă 168450 lei.

Ulterior, depășind vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în special cele stipulate de art.115 alin. (1) Cod de executare, care prevede că *„Sechestrarea bunurilor debitorului persoană fizică se efectuează în prezența lui ori a reprezentantului său, ori a unui membru al lui de familie adult”* și fără să întreprindă careva acțiuni de identificare a locului aflării debitorului, de citare a acestuia și/sau de aducere forțată a debitorului în căutare potrivit prevederilor art. 73 Cod de executare, precum și în lipsa efectuării unei evaluări a bunului potrivit prevederilor art. 117 Cod de executare, a purces la executarea titlului executoriu nr. 5023/10 din 15.11.2010 și s-a deplasat împreună cu creditorul și 2 martori asistenți la fața locului în or. xxxx, str. xxxx.

Depășind vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în special cele prevăzute de art. 115 alin. (4) și (5) Cod de executare, care stipulează că *„Dacă debitorul, reprezentantul său ori un membru al lui de familie nu permite pătrunderea în domiciliu, iar documentul executoriu nu conține autorizare de pătrundere forțată,*

executorul judecătoresc solicită autorizația instanței de judecată. În cazul în care există bănuieli că bunurile urmărite pot să dispară ori să fie deteriorate, iar documentul executoriu nu conține autorizarea pătrunderii forțate, executorul judecătoresc efectuează sechestrarea în prezența a doi martori asistenți, a colaboratorului organului afacerilor interne urmând să înștiințeze instanța de judecată imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la efectuarea sechestrării, cu prezentarea materialelor respective, în care se vor indica motivele efectuării sechestrării. Judecătorul va confirma legalitatea acestei acțiuni procesuale printr-o mențiune pe procesul-verbal de sechestrare”, fără a avea autorizația instanței de judecată, ori fără să o obțină ulterior, la fața locului, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim a purces la executarea forțată a titlului executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 și a aplicării sechestrului, precum și transmiterii bunului pentru păstrare către creditor.

Mai mult, la întocmirea procesului-verbal de sechestrare, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim a încălcat intenționat, prin nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, majoritatea punctelor prevăzute de art. 75, 118 Cod de executare, și anume nu a indicat:

- denumirea și adresa juridică a biroului executorului judecătoresc;
- mențiunea că participanților li s-au explicat drepturile prevăzute la art. 44 Cod de executare;
- măsurile întreprinse de executorul judecătoresc sau constatările acestuia (în procesul-verbal de sechestrare există rubrici, în care este obligatoriu de specificat „cantitatea (unități), uzura (în procente), valoarea obiectului, mențiuni”, fapt care nu a fost luat în considerație de către executorul judecătoresc, având ca consecință viitoarea solicitare din partea creditorului, de a fi reparat automobil);
- nu au fost făcute mențiuni cu privire la explicațiile date de participanții la procedura de executare și la obiecțiile lor conform audierii unor martori, s-a stabilit faptul că la momentul aplicării sechestrului, de către soții Boicenco a fost opusă rezistență, au fost prezenți lucrătorii secției de intervenție operativă din or. Ialoveni, în scopul menținerii ordinii publice;
- nu a fost făcută mențiunea despre efectuarea înregistrării audio, foto sau video în cadrul procedurii executorii;
- lipsește mențiunea despre absența creditorului sau a debitorului ori despre refuzul și motivele refuzului de a semna procesul-verbal (din procesul-verbal de sechestrare nu este clar dacă debitorul a fost sau nu prezent la acțiunile de sechestrare, precum și dacă acesta a refuzat de a semna procesul-verbal de sechestrare);
- întocmirea procesului-verbal într-un singur exemplar, în pofida faptului că în lege este stipulat cel puțin 3 exemplare;
- alte mențiuni prevăzute de lege sau considerate de executorul judecătoresc ca fiind necesare (de către executorul judecătoresc urma a fi făcută mențiunea despre

modul de transportare a bunului sechestrat la locul de păstrare, cu ce mijloace s-a efectuat transportarea, persoanele responsabile de transportare, locul păstrării, dacă mijlocul de transport s-a deplasat independent la locul păstrării, dacă a fost sau nu sigilat mijlocul de transport, precum și mențiunea despre proprietarii casei de la care se lua bunul sechestrat, prezența sau lipsa acestora la acțiunile de sechestrare - conform datelor de la OCT, casa de locuit din Ialoveni, unde a avut loc aplicarea sechestrului asupra mijlocului de transport, aparține fratelui lui Boicenco Nicolae, Valeriu, și nicidecum lui Nicolae);

- nu au fost aplicate semnăturile altor persoane, participante la efectuarea actelor de executare (în cazul respectiv, la aplicarea sechestrului, au participat un grup de persoane - colaboratori de poliție, care nu au fost menționați în procesul-verbal de sechestrare);

- de către executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, nu a fost aplicată ștampila pe procesul-verbal de sechestrare.

Ulterior, prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 06.07.2012, încheierea Judecătorei Botanica de aplicare a sechestrului a fost anulată, fiind dispusă eliberarea de sub sechestrare a bunurilor sechestrare.

La 26 iulie 2012, în baza încheierii executorului judecătoresc Romaliischi Maxim cu nr. 175-375R11, a fost ridicat sechestrul de pe automobilul de model „Mercedes 500” cu n/î CIM 600. Prin aceeași încheiere, executorul judecătoresc l-a obligat pe Ghilașcu Ion, persoana căreia i s-a încredințat păstrarea bunului, să restituie automobilul dat, însă până în prezent bunul respectiv nu a fost restituit.

Drept urmare, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, prin nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, a depășit limitele atribuțiilor acordate prin lege și a aplicat fraudulos în circumstanțele expuse sechestrare pe bunurile care aparțin lui Gobjilă Claudia, cauzând astfel acesteia o daună materială în sumă de 34 000 lei și o daună morală în sumă de 100 000 lei, în total o daună în mărime de 134 000 lei, ceea ce potrivit prevederilor art. 126 Cod penal constituie daună în proporții deosebit de mari, ceea ce constituie urmări grave.

Acțiunile lui Romaliischi Maxim pe acest capăt de învinuire au fost încadrate în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal, *săvârșirea infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, adică având calitatea de persoană publică, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, acțiuni soldate cu urmări grave.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Romaliischi Maxim să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a

ocupa funcții de executor judecătoresc pe un termen de 4 ani, iar acțiunea civilă înaintată de către Gobjilă Claudia privind recuperarea prejudiciului material și moral să fie admisă.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- instanța de judecată eronat și neîntemeiat a interpretat actele normative în favoarea achitării lui Romaliischi Maxim și a apreciat că „*hotărârea de judecată a devenit definitivă și SA „Auto-Siguranța” nu erau în termen legal de atac*”;

- nu sunt plauzibile nici argumentele instanței în favoarea achitării precum că Romaliischi Maxim a restituit SA „Auto-Siguranța” banii la 22.03.2013, adică până la data adoptării hotărârii Curții de Apel la 28.03.2013, prin care au fost anulate parțial, precum și hotărârii Curții de Apel din 20.07.2013, prin care au fost anulate acțiunile executorului judecătoresc, or, acțiunile prejudiciabile de către Romaliischi Maxim au fost comise în anul 2012 – începutul anului 2013, iar actele normative în vigoare (art. 363 alin. (2) CPC, art. 78 alin. (1), lit. e) Cod de executare), prevedea expres interdicția de a acționa în continuare cu necesitatea suspendării procedurii de executare;

- privind respectarea art. art. 27, 73, 115, 117, 118, 120 Cod de executare, în acțiunile sale de către Romaliischi Maxim pe cazul cet. Gobjilă Claudia este de remarcat că instanța de judecată eronat și neîntemeiat a interpretat actele normative în favoarea achitării inculpatului, indicând că art. 115 Cod de executare indică că erau martori asistenți și nu era numai decât să fie membru adult al familiei, încheierea de asigurare a acțiunii civile se execută imediat și nu sunt aplicabile prevederile art. 73 Cod de executare, că persoanele interesate nu au făcut obiecții la procesul-verbal de sechestrare;

- din materialele cauzei penale și a procedurii de executare a titlului executoriu a instanței de judecată rezultă cu certitudine că Romaliischi Maxim a depășit vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în special, cele stipulate de art. 115 alin. (1) Cod de executare, a purces la executarea titlului executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 și s-a deplasat împreună cu creditorul și 2 martori asistenți la fața locului în or. xxxx, str. xxxx;

- la fața locului, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim depășind vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în special cele prevăzute de art. 115 alin. (4), (5) Cod de executare, fără a avea autorizația instanței de judecată, ori fără să o obțină ulterior, a purces la executarea forțată a titlului executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 și aplicării sechestrului, precum și transmiterii bunului pentru păstrare către creditor;

- mai mult, la întocmirea procesului-verbal de sechestrare executorul judecătoresc Romaliischi Maxim a încălcat intenționat, prin nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, majoritatea punctelor prevăzute de art. 75, 118 Cod de executare;

- instanța de fond nu a dat apreciere corectă și coerentă faptelor care au avut loc și acțiunilor executorului judecătoresc, or, tolerarea a astfel de acțiuni, ar crea haos în domeniul executării hotărârilor judiciare pe de o parte prin stimularea abuzului din partea exponenților puterii (executorii judecătorești) și totodată, pe de cealaltă parte prin lipsirea de posibilități reale de apărare a dreptului de proprietate atât de către persoanele fizice, cât și de persoanele juridice;

- martorul Boicenco Nicolae a indicat că în pofida faptului anulării hotărârii judecătorești și titlului executoriu, până la moment, în rezultatul acțiunilor abuzive ale lui Romaliischi Maxim, nu cunoaște unde este automobilul și nu poate intra în posesia și dispoziția acestuia;

- nu este plauzibil argumentul instanței de judecată că în acțiunile executorului judecătoresc lipsesc elementele infracțiunii de depășire vădită și intenționată a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, or, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, săvârșirea unor acțiuni de către persoana publică, cu încălcarea unor cerințe sau circumstanțe speciale ori excepționale indicate în lege, comiterea unor acțiuni care sunt în competența funcțională a persoanei publice, respectiv, persoanei cu funcție de demnitate publică, însă cu nerespectarea unor împrejurări, condiții impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament reprezintă depășirea atribuțiilor de serviciu, latura obiectivă a acestei infracțiuni în circumstanțele expuse în acuzare în cazul de față nu doar că persistă, dar este și evident.

3.1. Nefiind de-acord cu sentința a declarat apel și avocatul Grigorii Mazarenco în numele Companiei de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului și cu încasarea din contul acestuia în beneficiul CA „Auto-Siguranța” SA prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei.

3.2. Apel a declarat și succesorul în drepturi a părții vătămate Gobjilă Claudia, Boicenco Svetlana, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Romaliischi Maxim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și să fie admisă acțiunea civilă a părții vătămate în cuantumul solicitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 au fost respinse apelurile declarate de avocatul Mazarenco Grigorii în numele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de succesorul în drepturi a părții vătămate Gobjilă Claudia, Boicenco Svetlana, ca fiind depuse peste termen, iar apelul declarat de procuror, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. *Cu referire la apelurile declarate de avocatul Mazarenco Grigorii în*

numele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de succesorul în drepturi a părții vătămate Gobjilă Claudia, Boicenco Svetlana, instanța de apel a reținut că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 07 februarie 2017, se atestă că avocatul Grigorii Mazarenco și succesorul în drepturi al părții vătămate Boicenco Svetlana nu s-au prezentat la pronunțarea sentinței, însă pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării.

Astfel, reieșind din prevederile art. 402 Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat începând cu data de 08.02.2017 și care a expirat la 22.02.2017, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea apelului, pe când cererea de apel formulată de avocatul Mazarenco Grigorii în numele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA a fost depusă la 03.03.2017, iar cererea de apel declarată de succesorul în drepturi a părții vătămate Boicenco Svetlana a fost depusă la 22.03.2017.

Prin urmare, Colegiul penal a stabilit că apelurile declarate de avocatul Mazarenco Grigorii și de succesorul în drepturi a părții vătămate Boicenco Svetlana, au fost depuse cu omiterea termenului de 15 zile stabilit de lege pentru declararea apelului, din care motive apelurile au fost respinse ca fiind depuse peste termen.

Totodată, Colegiul penal a relevat că, apelanții nu au invocat careva motive pertinente de omitere a termenului de declarare a apelului, respectiv, instanța nu a reținut nici un temei pentru repunerea apelurilor în termenul de declarare și având în vedere că în situația când instanța de apel respinge apelul ca fiind depus peste termen, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate.

4.2. *Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a conchis că, instanța de fond cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit că învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 328 alin. (1) și în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, în legătură cu ce, corect s-a dispus achitarea acestuia, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.*

Colegiul penal analizând materiale cauzei privind intentarea procedurii de executare de către executorul judecătoresc Romaliischi Maxim în baza documentului executoriu nr. 2-3904/12 din 08.10.2012 emis de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, în coraport cu prevederile legale menționate supra și cu probele acuzatorului de stat nu a constatat că acțiunile lui Romaliischi Maxim au depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, la 26.12.2012 executorul judecătoresc a primit spre executare și ca urmare, au fost intentate procedurile de

executare silită a documentului executoriu nr. 2-3904/12 din 08.10.2012 emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cu privire la încasarea de la CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae suma de 44 664,13 lei și în beneficiul lui Marian Dina suma de 5 871,53 lei, iar debitorul CA „Auto-Siguranța” contestând actele executorului judecătoresc, în scopul suspendării executării silite a documentelor executorii, a depus la 01.02.2013 cauțiune potrivit art. 78 alin. (1) lit. e) Cod de executare.

Conform hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 06.03.2013 a fost respins recursul înaintat de CA „Auto-Siguranța” SA către Marian Nicolae și Marian Dina privind anularea actelor executorului judecătoresc, ca fiind nefondat și au fost menținute fără modificări actele contestate. Această hotărâre a devenit definitivă potrivit regulilor stabilite de art. 254 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiind supusă căii de atac – recursul.

Reieșind din acest aspect, la 07.03.2013 creditorii Marian Nicolae și Marian Dina în baza cererii scrise au solicitat să le fie eliberate mijloacele bănești depuse de către CA „Auto-Siguranța” cu titlu de cauțiune, iar la 22.03.2013, creditorilor le-au fost eliberate mijloacele bănești adjudecate conform hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 08.10.2012.

La acest capitol, Colegiul penal a reținut că Romaliischi Maxim eliberând creditorilor mijloacele bănești adjudecate conform hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 08.10.2012 a acționat în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) Cod de executare care statuează că, *executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor*, respectiv, inculpatul nu a depășit limitele atribuțiilor de serviciu, deoarece mijloacele bănești adjudecate conform hotărârii din 08.10.2012 au fost eliberate de către executorul judecătoresc creditorilor (data de 07.03.2013), până la data examinării cauzei la Curtea de Apel Chișinău (28.03.2013) și până la anularea încheierilor executorului judecătoresc (20.07.2013).

La fel, instanța de apel a conchis că, creditorilor Marian Nicolae și Marian Dina le-au fost eliberate titlurile executorii, ulterior aceștia le-au prezentat spre executare executorului judecătoresc Romaliischi Maxim, iar în acest context se prezumă că hotărârea în baza căruia a fost emis titlu executoriu a rămas definitivă, iar executorul judecătoresc nu este în drept și nu poate suspenda de drept executarea în cazul prezentării de către una din părțile procedurii de executare a contestației depuse asupra hotărârii, deoarece acest fapt nu se regăsește în temeiurile de suspendare a procedurii de executare, prevăzute de art. 78 Cod de executare.

Tot în acest context, instanța de apel a reiterat că debitorul CA „Auto-Siguranța” nu a contestat eliberarea titlului executoriu și nu a solicitat instanței de judecată, în conformitate cu art. 79 lit. f) Cod de executare, suspendarea executării.

În conformitate cu art. 159 alin. (1), (2) Cod de executare, *instanța de apel sau instanța de recurs este obligată să dispună întoarcerea executării dacă, examinând apelul sau recursul, anulează hotărârea instanței de fond cu adoptarea unei noi hotărâri prin care respinge parțial sau integral acțiunea ori adoptă o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol, sau în cazul în care instanța de apel sau de recurs nu a dispus întoarcerea executării, pârâtul poate înainta o acțiune în condițiile art.158 din prezentul cod.*

Colegiul penal a relevat că, conform legislației în vigoare, debitorul poate solicita instanței de judecată întoarcerea executării și încasarea mijloacelor bănești de la creditor și nu poate solicita încasarea acestora din contul executorului judecătoresc, or, potrivit art. 163 Cod de executare, *reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de către executorul judecătoresc se înaintează împotriva creditorului sau debitorului.*

În speță, prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 28.03.2013 s-a admis apelul declarat de CA „Auto-Siguranța” SA, a fost casată parțial hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08.10.2012 și s-a dispus încasarea din contul CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae a sumei de 33 727 lei și în beneficiul lui Marian Dina a sumei de 5 588,56 lei.

Așadar, prin decizia din 2803.2013 fiind dispusă micșorarea sumelor bănești adjudecate creditorilor Marian Nicolae și Marian Dina, debitorul CA „Auto-Siguranța” nu a înaintat cerere privind întoarcerea executării, însă cu toate acestea, executorul judecătoresc, având în vedere decizia Colegiul Civil, la 1202.2014 a dispus transferarea mijloacelor bănești către SA „Auto-Siguranța”.

Prin urmare, instanța de apel nu a constatat că părții vătămate CA „Auto-Siguranța”, prin acțiunile executorului judecătoresc Romaliischi Maxim i s-au cauzat daune în proporții considerabile, și anume în mărime de 11 2019,9 lei, or, executorul judecătoresc a dispus transferarea mijloacelor bănești pe contul CA „Auto-Siguranța”, în rezultatul examinării cauzei civile în instanța de apel.

Cu referire la capătul de învinuire a lui Romaliischi Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, instanța de apel a constatat că nici pe acest capăt de învinuire, acuzatorul de stat nu a administrat probe pertinente și concludente care să confirme vinovăția acestuia.

La acest capitol instanța de apel a reținut că, la 16.11.2010 executorul judecătoresc a primit spre executare titlul executoriu nr. 2- 5023/10, din 15.11.2010 privind aplicarea sechestrului pe bunurile lui Gobjilă Claudia și Boicenco Svetlana în scopul asigurării acțiunii înaintate de SRL „Alsinor” în sumă de 168450 lei.

La 30.11.2010, de către executorul judecătoresc a fost aplicat sechestrul asupra automobilului, care aparținea cu titlu de proprietate lui Gobjilă Claudia, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.07.2012 a fost anulată încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău nr. 2-5023/10, din 15.11.2010 și a fost dispusă eliberarea de

sub sechestrul a bunurilor sechestrate, ca ulterior, la 26.07.2012 executorul judecătoresc a ridicat sechestrul de pe automobilul Claudiei Gobjilă.

Astfel, Colegiul penal a conchis că, executorul judecătoresc a întreprins acțiuni legale în vederea aplicării sechestrului pe bunurile lui Gobjilă Claudia și Boicenco Svetlana în scopul asigurării acțiunii înaintate de SRL „Alsinor” în sumă de 168450 lei, astfel acționând în vederea executării încheierii din 15.11.2010 și în conformitate cu prevederile art. 27 Cod de executare, care expres statuează că încheierea de asigurare a acțiunii se execută imediat.

Prin urmare, instanța de apel nu a constatat în acțiunile lui Romaliischi Maxim depășirea atribuțiilor de serviciu la efectuarea acțiunilor de asigurare a acțiunii prin sechestrarea bunurilor, or, pătrunderea în domiciliu și sechestrarea bunurilor s-a efectuat în prezența a doi martori asistenți, după cum prevede art. 115 alin. (3) Cod de executare.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că inculpatul fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, deplasându-se la fața locului în or. xxxx, str. xxxx, la domiciliul debitorului Gobjilă Claudia, încăperea a fost deschisă benevol de către proprietarul casei care i-a deschis ușa și i-a arătat automobilul.

Instanța de apel analizând materialele cauzei ce vizează procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-5023/20 din 15.11.2010, anexată la materialele cauzei penale, dosarul nr. 175-37/10 a constatat că declarațiile inculpatului au un suport probatoriu pertinent, în acest sens fiind reținut că, potrivit Registrului bunurilor imobile se atestă că dreptul de proprietate asupra bunului imobil teren și casă de locuit individuală din or. xxxx, str. xxxx este înregistrat după Boicenco Valeriu, iar prin procura din 04.11.2009 se atestă că acesta a încredințat lui Avilcov Alexandru să fie reprezentantul său în toate organele administrative și de stat ale Republicii Moldova pe toate întrebările ce țin de deservirea imobilului situat în or. Ialoveni, str. Mateevici 11.

În acest context, instanța de apel a relevat că executorul judecătoresc a efectuat acțiunile de punere sub sechestrul a bunurilor debitorului în prezența posesorului de drept Avilcov Alexandru, care se afla la acel moment la domiciliu, precum și în prezența a doi martori asistenți.

Totodată, Colegiul penal a notat că organul de urmărire penală nu a luat toate măsurile pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, deoarece nu a elucidat circumstanțele ce țin de faptul că dreptul de proprietate a bunului imobil - teren și casă de locuit individuală din or. xxxx, str. xxxx este înregistrat după Boicenco Valeriu că, ultimul prin procură a împuternicit pe Avilcov Alexandru să fie reprezentantul său în toate organele administrative și de stat ale Republicii Moldova pe toate întrebările ce țin de deservirea imobilului situat în or. xxxx, str. xxxx, ultimul fiind persoana care benevol a deschis locuința vizată și s-a aflat în momentul aplicării sechestrului.

Cu referire la argumentele acuzatorului de stat precum că la întocmirea procesului-verbal, executorul judecătoresc a încălcat intenționat, prin nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, majoritatea punctelor prevăzute de art. 75, 118 Cod de executare, ce ține de completarea procesului-verbal de aplicare a sechestrului, instanța de apel a considerat că acestea nu pot fi reținute ca fiind pertinente în contextul în care, cu referire la prevederile art. 9 Cod de executare, participanții la procedura de executare, sau alte persoane interesate ale căror drepturi ori interese ocrotite de lege au fost încălcate printr-un act de executare, nu au atacat actul întocmit de executorul judecătoresc Romaliischi Maxim.

Mai mult ca atât, Colegiul penal a semnalat că, verificarea corectitudinii întocmirii procesului-verbal de aplicare a sechestrului nu poate fi de competența organului de urmărire penală, deoarece în conformitate cu alin. (5), art. 118 Cod de executare, procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanța de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui și prin urmare, în acest caz a fost respectată procedura de contestare a actelor executorului judecătoresc, reglementată la art. 161-164 Cod de executare.

În acest context, învinuirea adusă lui Romaliischi Maxim, precum că prin acțiunile sale a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, acțiuni soldate cu urmări grave, nu are nici un suport probatoriu pertinent și concludent, or, acuzatorul de stat a modificat învinuirea în sensul agravării doar în baza acțiunii civile depusă de succesorul în drepturi a părții vătămate Boicenco Svetlana și a sumelor ce vizează prejudiciul material și moral reflectat de către ultima, însă acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente că valoarea pagubei constituie suma de 134 000 lei.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la 30.06.2017 în adresa instanței de apel a parvenit notificarea de la Boicenco Svetlana prin care a adus la cunoștință că, nu a depus nici o plângere împotriva acțiunilor executorului judecătoresc Romaliischi Maxim, deoarece mijlocul de transport de model „Mercedes” cu n/î xxxx, transmis spre păstrare lui Ion Ghilașcu în baza procesului-verbal de sechestrul a executorului judecătoresc din 30.12.2010 l-a primit de la ultimul, fapt confirmat prin procesul-verbal din 18.03.2015. Din aceste considerente nu are careva pretenții față de acțiunile executorului judecătoresc care a executat hotărârea instanței de judecată și nu are careva pretenții față de Ion Ghilașcu.

În contextul celor reflectate, Colegiul penal a constatat că acuzarea de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, care conform prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală să stabilească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, or, învinuirea atribuită are un caracter declarativ, nefiind obiectiv confirmată prin careva probe, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri și dubiile în probarea învinuirii

urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Concomitent, Colegiul penal a reținut că, în argumentele invocate în cererea de apel procurorul a solicitat recunoașterea lui Romaliischi Maxim ca fiind vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute doar de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Gobjilă Claudia), însă instanța de apel s-a expus în decizie și asupra învinuirii aduse în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată CA „Auto-Siguranța”).

5. Împotriva deciziei recurs ordinar a declarat procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului indică că:

- concluzia instanței de apel privind achitarea inculpatului pe învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal este neîntemeiată și contravine probelor administrate la cauza penală, or, pe parcursul procesului penal nu s-a invocat că executorul judecătoresc a avut acordul unei persoane de a pătrunde în garajul unde se păstra automobilul vizat, cu atât mai mult că soluția instanței de fond a fost motivată prin faptul că nu era nevoie de acord sau o autorizație de pătrundere și mai mult ca atât, conform procesului-verbal de sechestrul întocmit la fața locului nu este indicat că a participat persoana pe nume Avilcov Alexandru și că a existat un acord cu acesta;

- achitarea inculpatului pe art. 328 alin. (1) Cod penal, la fel este una neîntemeiată și instanțele de judecată greșit au pus la baza soluțiilor prevederile art. 254 alin. (1) Cod de procedură civilă, care stipulează că, *rămân definitive hotărârile judecătorești emise de prima instanță, supuse apelului, după examinarea pricinii în apel*, deoarece în cazul dat instanța de fond a examinat contestația depusă împotriva actelor executorului judecătoresc care se contestă cu recurs și legislația procesual civilă prevede expres că recursul nu suspendă executarea încheierilor în cazul contestării încheierii de asigurare a acțiunii (art. 181 alin. (3) CPC).

5.1. Recurs ordinar a depus și reprezentantul părții vătămate CA „Auto-Siguranța” SA, M. Panfilii, prin care solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece poziția instanței privind tardivitatea apelului este una eronată, prin faptul că avocatul Muzarenco Grigorii nu a fost prezent în ședința de judecată din 02.02.2017 și la pronunțarea sentinței la 07.02.2017 și prin urmare, conform prevederilor art. 404 Cod de procedură penală, *participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței, poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.*

6. Asupra recursurilor declarate inculpatul a depus referință, prin care s-a expus pentru respingerea acestora, deoarece soluția instanței de apel este întemeiată.

7. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de partea vătămată CA „Auto-Siguranța” SA, instanța de recurs menționează că, conform prevederilor art. 415 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.*

Conform art. 402 Cod de procedură penală și recomandărilor pct. 6.1. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel”, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau de la data înmânării copieii de pe sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel.

După cum s-a menționat, instanța de apel a respins apelul avocatului Mazarenco Grigorii declarat în numele părții vătămate CA „Auto-Siguranța” SA, din motiv că s-a depus peste termen.

Instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect și-a motivat soluția adoptată privind respingerea apelului ca depus peste termen, prin faptul că potrivit procesului-verbal al ședințelor de judecată avocatul Mazarenco Grigorii a fost prezent pe tot parcursul judecării cauzei în instanța de fond, cu excepția ședințelor din 25.01.2017 și 02.02.2017 și respectiv, se atestă că nu s-a prezentat la pronunțarea sentinței la 07.02.2017, din motive necunoscute, însă pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării (f.d. 107, vol. III).

Astfel, reieșind din prevederile art. 402 Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat începând cu data de 08.02.2017 și care a expirat la 22.02.2017, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea apelului, pe când cererea de apel formulată de avocatul Mazarenco Grigorii în numele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA a fost depusă la 03.03.2017.

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează că, un apel declarat peste termen nu poate fi considerat un apel nedeclarat, astfel încât părții care nu a utilizat apelul în termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, nu i se poate îngădi dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel cu privire la soluția de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen. În cazul dat instanța de recurs este obligată să verifice dacă instanța de apel a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Prin urmare, în speță au fost încălcate prevederile art. 402 Cod de procedură penală conform căruia, de la data pronunțării sentinței, în termen de 15 zile, partea vătămată a fost în drept de a declara apel, însă sentința nu a fost atacată cu apel în termenul prevăzut.

Potrivit art. 403 Cod de procedură penală apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar repunerea în termen este o prerogativă a instanței de apel, care urmează să se pronunțe cu motivația respectivă în textul deciziei, or, în cazul dat concluzia adoptată de instanța de apel este întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termen și fără a fi invocate temeiuri de repunere în termen a apelului.

Tot aici, Colegiul penal menționează că soluția de respingere a apelului ca depus peste termen nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal, or, în cazul în care apelul este tardiv, judecata nu mai are loc, deoarece instanța de apel nu a fost sesizată în conformitate cu legislația și prin urmare, nu există temei nici pentru instanța de recurs de a se expune asupra solicitărilor invocate de recurent, iar recursul ordinar declarat de partea vătămată CA „Auto-Siguranța” SA se respinge, ca fiind inadmisibil.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de procuror în defavoarea inculpatului și ca temei se invocă pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Instanța de recurs menționează că, recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului Romaliischi Maxim în comiterea infracțiunilor incriminate prin învinuire.

Tot aici, instanța precizează că, prin apelul declarat de procuror se întvede că acesta a solicitat recunoașterea ca fiind vinovat și a fi condamnat Romliischi Maxim doar de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (episodul părții vătămate Gobjilă Claudia) și astfel, reiese că sentința instanței de fond în partea achitării inculpatului pe învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (1) Cod penal nu a fost contestată, temei ce privează instanța de recurs de dreptul de a se expună asupra alegațiilor procurorului în această parte, cu toate că instanța de apel și-a expus opinia și asupra achitării lui Romaliischi Maxim pe art. 328 alin. (1) Cod penal.

Colegiul menționează că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs reține incontestabil că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare, corect a menținut sentința instanței de fond și a conchis că, într-adevăr fapta încriminată lui Romaliischi Maxim nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Colegiul susține poziția instanței de apel, precum că nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate și totodată, presupusa depășire a atribuțiilor de serviciu la efectuarea acțiunilor de asigurare a acțiunii prin sechestrarea bunurilor nu este confirmată sau stabilită prin probe concludente, însă o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Or, întru susținerea învinuirii partea acuzării nu a elucidat circumstanțele ce țin de faptul că dreptul de proprietate a bunului imobil, casă de locuit individuală din or. xxxx, str. xxxx este

înregistrat după Boicenco Valeriu, care prin procură a împuternicit pe Avilcov Alexandru să fie reprezentantul său în toate organele administrative și de stat ale Republicii Moldova ce țin de deservirea imobilului menționat și că anume această persoană, benevol, a deschis locuința vizată și s-a aflat în momentul aplicării sechestrului pe automobilul care aparține cu drept de proprietate Claudiei Gobjil, alături de alți doi martori asistenți și anume, Popanaga Ghenadie și Grosu Oleg.

Astfel, Colegiul menționează că, acțiunile executorului judecătoresc au fost conduse de prevederile art. 115 alin. (2), (3) Cod de executare, care prevede că, *sechestrarea bunurilor debitorului persoană fizică se efectuează în prezența lui ori a reprezentantului său, ori a unui membru al lui de familie adult, iar dacă debitorul sau persoanele indicate la alin.(2) nu participă la sechestrarea bunurilor, cercetarea încăperilor și a altor locuri în care se află bunurile, precum și sechestrarea acestor bunuri, se efectuează în prezența a doi martori asistenți.*

Concomitent, Colegiul lărgit reține ca fiind întemeiată și motivarea instanței de fond oferită asupra argumentului procurorului, precum că la întocmirea procesului-verbal de aplicare a sechestrului executorul judecătoresc a încălcat intenționat punctele prevăzute de art. 75, 118 Cod de executare, or, acest argument nu poate fi reținut ca fiind pertinent în contextul în care, cu referire la prevederile art. 9 Cod de executare, participanții la procedura de executare, sau alte persoane interesate ale căror drepturi sau interese ocrotite de lege au fost încălcate printr-un act de executare, nu au atacat actul întocmit de executorul judecătoresc, iar verificarea corectitudinii întocmirii procesului-verbal de aplicare a sechestrului nu poate fi de competența organului de urmărire penală, deoarece în conformitate cu alin. (5), art. 118 Cod de executare, procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanță de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui, după caz, în acest caz urmând a fi respectată procedura de contestare a actelor executorului judecătoresc, reglementată la art. 161-164 Cod de executare.

În aceeași ordine de idei se accentuează că, odată cu modificarea învinuirii în sensul agravării în baza lit. d), alin. (3) al art. 328 Cod penal, procurorul a pus la bază doar acțiunea civilă depusă de succesorul în drepturi a părții vătămate, Boicenco Svetlana, adică a sumelor ce vizează prejudiciul material și moral reflectat de către ultima, însă instanța de apel corect a constatat că acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente că valoarea pagubei cauzate părții vătămate constituie suma de 134 000 lei, cu atât mai mult că, la 08.09.2017 în adresa instanței de apel a parvenit notificarea de la Boicenco Svetlana prin care a adus la cunoștință instanței că „*retrage împuternicirile avocatei Maria Istrati care îi reprezintă interesele pe cauza penală și că nu a depus nici o plângere împotriva acțiunilor executorului judecătoresc Romaliischi Maxim*”.

Analizând probele acuzării precum și materialele cauzei, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal

lărgit constată că instanța de apel corect a menținut sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează nevinovăția lui Romaliischi Maxim în comiterea infracțiunii incriminate și a emis o decizie întemeiată.

În viziunea instanței de recurs, reieșind din conținutul procesului verbal al ședinței instanței de apel, procurorul în cadrul apelului nu și-a exercitat atribuțiile vis-a-vis de prezentarea probelor suplimentare în confirmarea învinuirii, iar în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, *sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale* (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea *Capean contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, în cadrul apelului, deși s-a solicitat condamnarea, probe în confirmarea învinuirii procurorul nu a prezentat, pe când recunoașterea sau nerecunoașterea vinei de către inculpat în săvârșirea infracțiunii incriminate prin prisma prevederilor art. 66 Cod de procedură penală este un drept al acestuia, iar vinovăția sa urmează de a fi dovedită, probată de către partea acuzării prin probe pertinente și concludente.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea învinuirii nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei care ar confirma vinovăția, ca de altfel și recursul declarat fiind și acesta unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția inculpatului. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel a adoptat o hotărâre întemeiată, temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a expus motivat asupra respingerii apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției.

Colegiul reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare

argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul penal lărgit conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, și partea civilă Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 în cauza penală în privința lui *Romaliischi Roman*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 mai 2018.

Președinte:

Judecători:

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun